

KÉTELKEDÉS ÉS AGGODALMAK

Feljegyzés Csideiné Katalin tanításából
2011. november 20.

Hogy mit fogsz kapni a mai napon a szívedbe és az életedbe, ez teljesen *rajtad* múlik. Azon múlik, hogy milyen *szívvel* jöttél ma ide. Ha a szíved éhezi és *szomjúhozza* az igazságot, ha egy *éhség* van a szíveden – bármilyen probléma is legyen az, ami ma idehozott – akkor *megelégtetsz* a mai napon.

Ha azzal a szívvel jöttél ide, hogy na megnézem, ma mit beszélnek, és mit mondanak, hogy tudok-e én ebből hasznosítani valamit, vagy hazamegyek, és gyorsan kikeresem az Igét, hogy hol hibázott a prédikátor, akkor azt fogod kapni, amiért idejöttél. Biztos lesz, amit te másként fogsz értelmezni, mint én.

De én kértem az Urat, hogy adjon *bölcsességet* ebben a mai üzenetben, és valamennyiőtök számára *áldás* legyen Isten Igéje a mai napon. A mai tanításban a *kétkedésekről*, és az *aggodalmakról* szeretnék nektek szólni.

Az elmúlt időszakban tanításokat hallgattam ezzel kapcsolatban, olvastam, és ha hiszitek, ha nem, bár nem vagyok még olyan öreg az Úrban, - tizenöt éves -, az én számomra is volt újabb és újabb *kijelentés*, ahogy a ti számotokra is, és aki húsz éve van az Úrban, annak a számára is, sőt aki ötven éve van az Úrban az ő számára is.

Van, amikor hirtelen megvilágosodik valami és megnyílik, és én két- három dologban is olyan megértést kaptam ebből, hogy úgy érzem, ez van a szívemen, hogy meg kell osztanom veletek, hogy jobban tudjuk *hasznosítani* az életünkben, mindazt az áldást, amit a Mennyei Atya elkészített nekünk. Nyissuk ki a Bibliánkat a:

Márk 11/22 És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Most sokan azt mondjátok, hogy ezt az Igét már kétszázszor, ötszázszor olvastam. Akik Kenneth Hagin könyveit, tanításait olvassátok, - ezekből sokat megtaláltok kint a könyvespolcon – ez egy *alap* Ige ezekben a tanításokban, tehát nagyon sokszor megálltunk már ezen az Igén.

De, ha azt gondolod, hogy erről az Igéről nem lehet neked újat mondani, akkor tévedsz. Mert nekem is tudott ez az Ige *újat mondani*, és valamennyiünknek tud újat mondani Isten Igéje, amikor megnyilatkozik számunkra. Nagy hitre van most szükségem a szívetekben, nagy hitre, hogy olyan hittel, olyan nyitott szívvel álljatok ennél az üzenetnél, hogy el akarom *fogadni*, hinni akarok.

Ha valaki nekem azt mondja, hogy könnyű neked, mert van hited, azt szoktam mondani, hogy megdolgoztam érte. Nem engedem, hogy valaki az én hitemet megcsorbítsa, nem

engedem, hogy kisebbítse. Tehát, ha ma azzal a szívvel jöttél ide, hogy a *hitemet növelni* fogja az Úr ez által a tanítás által, akkor jó helyen vagy, mert meg fogja tenni.

Honnan tudjuk megmondani, hogy hiszel-e valamiben? Én azt hiszem, hogy onnan, ha *izgatottá* válik a szívünk azzal kapcsolatban. Amikor én készülök egy szolgálatra, akkor keresem azt, hogy mi legyen az üzenet.

És amikor megfogalmazódik, hogy miről kellene szólnom, és amikor elkezdek olvasni, elmélyedni az Igén, imádkozni, semmi, semmi, és egyszer csak megtalálom, és olyan öröm és izgatottság jön ilyenkor, hogy ez az, ezt kerestem, meg van.

Ez a hit, amikor a szívedben *izgalom* támad, hogy én ezt idáig nem is láttam, nem így gondoltam, én ezt nem is így tettem, nem is így hallottam, akkor van ott a hit a szívedben, akkor tiéd az az Ige, és megnyilatkozik számodra.

Azt mondja itt a 22-es Igében, hogy – Legyen *hitetek* Istenben. Ez nagyon fontos valamennyiünk számára, hiszen mi *hit keresztények* vagyunk, mi hívő keresztények vagyunk. Én mindenkinek azt mondom, hogy én *nem vallásos* vagyok, én hívő vagyok. Én hívő keresztény vagyok, *nekem hitem van*.

Tehát legyen *hitetek*, ezt az Úr Jézus mondja. Ez nem egy ajánlat, hogy próbáld meg, hogy tudsz-e hinni ebben a dologban? Ha próbálkozást ajánlana az Úr, akkor feltételezné, hogy vagy tudsz hinni, vagy nem.

De Ő biztos abban, hogy mi erre *képesek* vagyunk, biztos abban, hogy te ezt meg tudod tenni. Legyen *hitetek* Istenben! Ez egy *utasítás* Istentől, amit nekünk adott. Továbbá mondja itt az Igében, hogy „ha valaki”. Ki az a valaki? A próféták, papok, farizeusok, az írástudók?

Ki az a valaki? Te, meg én. *Bármelyikünk* lehet a valaki, aki azt mondja ennek a hegynek [utunkba kerülő problémának], kelj fel és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik. Mit csinál az a valaki? *Szól* a hegyhez [problémához].

Imádkozik – Uram, mozdítsd el ezt a hegyet? Uram, segíts már, hogy ez a hegy [probléma] elmenjen az útból! Elátkozom ezt a hegyet? Nem! Azt mondja az Ige, hogy *szól* a hegyhez. Bárki közületek, szólhat a hegyhez [hegyként tornyosuló problémához].

Mi az a hegy? Hallottunk már róla tanításokat, nem tudatlanokkal és írástudatlanokkal vagyok én itt körülvéve. A hegy a *problémád*, ami az *utadban* áll, ami *megkeseríti* az életedet. Ami lehet, hogy régóta ott van az életedben, de te nem szeretnéd, hogy ott legyen, mert kényelmetlenség, mert kellemetlenség, mert fájdalom meg betegség, mert szegénység, mert olyan, hogy nem érzed tőle jól magadat.

Tehát a hegy az, a te problémád, a te életednek a *problémája*, amiről azt mondja itt az Ige, hogy *neked* kell *szólni* hozzá. Szólni, nem imádkozni érte, nem elküldeni, *szólnod* kell a hegyhez. Megteheted, mert Isten Igéje ezt mondja.

Isten hozza az emberek életébe a hegyet? *Nem Isten hozza* a hegyeket, a próbákat ránk. De elmondja Isten, hogy *mit tegyél* vele, *te szólj* ahhoz a hegyhez. Én a te hegyedhez nem tudok szólni, neked kell ezt megtenned. Ez lehet egy tünet, lehet egy helyzet, egy daganat a

testedben, lehet egy adóság, vagy egy munkahelykeresés, bármi, ami a te életedben problémát okoz, neked van *tennivalód* vele.

És most azt mondjátok, hogy mutasd meg, hogy hol van ennek a Bibliai háttere? Mert mutass rá Igét, és akkor elhiszem. Ha az Újszövetséget olvassuk, az Úr Jézus beszélt dolgokhoz. *Szólt* a fügefához, szólt a szélhez, szólt a tengerhez.

Képzeljétek el, hogy én most itt kimegyek és elkezdek beszélgetni a hársfával az utcán, aki elmegy mellettem, azt mondja, hogy ennek a nőnek valami mentális problémája van, mert beszél egy fával.

De ha ezt Jézus tenné, akkor elálmélkodnának, hogy hát igen, Ő Jézus, neki hatalma van arra, hogy tudjon szólni. Neki könnyű, mert neki a fa is engedelmeskedik, a szél is engedelmeskedik, a tenger is engedelmeskedik.

Drága testvéreim, ez a *hatalom* nem csak Jézusnak adatott meg, végig fogunk menni az Igéken, megnézzük, hogy minek alapján van *nekünk* is hatalmunk szólni dolgokhoz, hegyekhez és problémákhoz.

Nagyon sok keresztény csak azt ismeri, hogy *kérni* és könyörögni kell Istenhez, és ha Isten úgy gondolja, majd megadja, ha úgy gondolja, nem adja meg. Ha nem voltál elég jó, ha nem érdemled meg, ha nem voltál elég alázatos, majd nem kapod meg, csak vigyázz, hogy mit csinálsz.

Nem így működik, mert azt mondja, hogy mi *hatalommal szólhatunk*, és hozzátesszük, hogy *Jézus nevében*, mert nekünk adta ezt a hatalmat a számlánkhoz, az adóságunkhoz, és minden máshoz. Nézzünk rá néhány példát a Bibliából, hiszen minden állítás Igével erősítetik meg.

A következőkben az Ige Péter anyósáról beszél, aki hideglelésben volt, és miután Lukács írta ezt az Evangéliumot, aki orvos volt, és ezt mondta, hogy *nagy hideglelésben* feküdt, feltételezzük, hogy ez egy nagyon magas láz volt. Nagy hideglelés, 40 fokon felüli láz.

Lukács 4/38 Azután a zsinagógából eltávozván, a Simon házába ment. A Simon anyósa pedig nagy hideglelésben feküdt, és könyörögtek neki érte.

Mester, tegyél érte valamit, itt ez az asszony, és nézd meg milyen beteg. Jézus mellé állván mit tett? Elkezdett imádkozni? Nem!

39. És Jézus mellé állván, megdorgálá a hideglelést, és az elhagyá őt; és ő azonnal felkelvén, szolgálá nékik.

Kihez szólt itt Jézus? Az asszonyhoz? Nem. Péterhez? Nem. Istenhez? Nem. Az ördöghöz? Nem. A hidegleléshez, a *lázhoz* szólt Jézus. Most itt van egy nagyon megdöbbentő kérdés. A láz az hall?

Hall a láz? Mi lett a következménye, hogy szólt hozzá Jézus? És a *láz elhagyá* őt. Tehát a láz valószínű, hogy *hallotta*, hogy mit mondott Jézus, mert *engedelmeskedett* neki. Tehát, ha a láz hall, akkor a *fájdalom* is hall, a *daganat* is hall, a *pénztelenség* is hall. És nagyon fontos, hogy – Jézus *szavára* elhagyta az asszonyt.

Vajon mi okozza azt, hogy a láz *hall*, hogy a daganat *hall*, a probléma, a hegy *hall*? Drága testvéreim számomra ez egy új megértés volt: mert ezen a bolygón, minden, ami van, *teremtő szóra teremtett*. A szót érti minden, mert Isten azt mondta, legyen világosság, és lett világosság. És minden, ami itt a földön van, *érti a hitben kimondott szót!*

Tehát érti a láz, érti a daganat, érti a fájdalom, érti a pénz, érti a helyzet, mert így működik ez a bolygó, Isten így teremtette. És minket Isten az Ő képére, és hasonlatosságára teremtett, hogy *működünk ugyanúgy*, mint Ő.

Tehát *ugyanúgy mondjuk a hegynek*, s akkor a hegy meghallja, amit mi mondunk, mert a hegy *hall*, a *problémánk hall*. Meg kell tanulnunk ezt az *elvet működtetni* az életünkben. Azt mondja, hogy mindenkinek tudnia kell, hogy ha valami ott áll az *útjában*, ahhoz *szólnom* kell.

És mindenkinek tudnia kell, hogy aggódással, és aggodalommal nem fogja tudni megoldani a lázas gyermek gondját. Nem tudja a lázat levinni. Jézus sem aggodalmaskodott, hogy mi lesz ezzel a szegény asszonnyal, hívjatok egy orvost, hanem *megdorgálta* a lázat és az elhagyta őt. *Szólt* a lázhoz és az elhagyta az asszonyt.

Nem háríthatjuk Istenre azt, amire azt mondta, hogy *te tedd* meg. Van mindig egy része *Istennek*, és van egy részünk *nékünk*. Egyben biztosak lehetünk drága testvéreim, hogy Istennél *nincs hiba*. Ha nem működik a dolog, a hiba mindig a mi készülékünkbe van. És nézzünk még egy csodálatos példát a *szavak erejére*.

Máté 21/18 Reggel pedig, a városba visszajövet, megéhezett.

19. És meglátva egy fügefát az út mellett, odament és nem talált azon semmit, hanem csak levelet; és monda annak: Gyümölcs rajtad ezután soha örökké ne teremjen. És a fügefa azonnal elszáradt.

A *fához beszél*. Úgy hívjuk ezt a történetet, hogy megátkozza a fügefát. A fügefa meghallotta, amit Jézus mondott? Meghallotta, mert azonnal elszáradt. Engedelmeskedett a hit szavára? Engedelmeskedett.

20. És látván ezt a tanítványok, elcsodálkoztak, mondván: Hogyan száradt el a fügefa oly hirtelen?

?21. Jézus pedig felevén, monda nékik: /Most figyeljete, mert ez a mi jogosítványunk/ Bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszítetek, ami e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is meglészen;

Átadja ezt a *jogosítványt*. Tehát ti is *megcselekedhetitek* ugyanazt, de van egy feltétele. Ha *van hitetek*, és *nem kételkedtek!* Mivel kezdtem az első Igét? *Legyen hitetek* Istenben. Ha van hitem Istenben, akkor *elhiszem*, hogy Ő megcselekszi, hogy amit az Igéjében adott, az *működni* fog az én életemben.

Mi is meg tudjuk tenni, ha *szólunk* ahhoz a dologhoz, nem kételkedünk, hanem *hisszük*, hogy amit mondunk, hogy megtörténik, *meglesz* az nekünk. Ez a szívedben bizonyosságként kell, hogy ott legyen, de feltétlenül kell hozzá a te hited.

Az Úr mutatja, hogy hogyan *működik* az Ő országa. Azt mondja, hogy emelkedjete már fel oda, ahova én vagyok, tegyétek már azt, amit én mutattam nektek, hiszen rövid időn belül elmegyünk innen, és együtt fogunk működni az Úrral, együtt fogunk tevékenykedni, és így tanít minket, hogy tanuljuk már meg, hogy ami az utadba kerül, készülj fel, hogy *szólnod kell* hozzá.

Mert bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak azt cselekszitek, ami e fügefán esett, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is megtörténik;

Tehát drága testvéreim, *megtehetjük*, amit Jézus mondott. Megtehetjük, mert Ő *megparancsolta*, hogy ezt tegyétek. Nézzünk még egy bizonyítékot, hogy van-e jogunk ezt megtenni.

János 14/12 Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Ez egy *hatalmas jogosítvány!* Legyen hitetek énbennem. Aki hisz énbennem, az cselekszi majd azokat, amelyeket én, sőt még annál nagyobbakat is, mert én ott vagyok fent. Elintézem, megteremtem neked azt, ami nincs. Tehát meg van a jogosítványod rá.

Márk 11/22 azt mondja: Legyen *hitetek* Istenben. Más fordítás szerint: Legyen isteni fajta hitetek! Isten országában minden *hit által* működik. Működünk tehát mi is *úgy*, ahogy Isten.

Sokan azt tanítják, hogy az életben minden Istentől függ. A Biblia azt mondja, hogy nem egészen. *Nekünk* is van szerepünk ebben. Az Ige azt mondja, hogy *te állj ellent* az ördögnek, az Ige azt mondja, hogy *te szólj* a hegyhez. Tehát akkor történik meg a változás, és megvan minden. Látjuk az Igében, ami téged erre feljogosít.

Sokan azt mondják, hogy amit kimondunk a szánkkal, az meg lesz nekünk. Nem minden, mert amiben nincs ott a hited, az nem lesz meg neked. *Csak a hitben kimondott szavaid* fognak valóságba jönni, csak annak a szava, aki *nem kételkedik* a szívében. Hanem aki *hisz*, annak a *szava* fog *valósággá* válni, és bejönni az életébe.

Még egyszer visszatérek a Márk 11/23-as Igére: Ha azt *mondod*, és *nem kételkedsz* a szívedben, az *valóságba* jön. Hiszed, hogy megtörténik és meg leszen neked.

Arról szeretnék most szólni, hogy mi az a kételkedés? Mi az, hogy kételkedni. Jó-e kétségek között lenni? Igen, vagy nem? Nem! Akkor késelem nélkül, és kudarcok nélkül megkapnánk a dolgainkat. És mit mond Jézus, mi lesz, ha nem kételkedsz? *Meg lesz* neked, amit mondtál, ha *nem kételkedsz*.

Tehát a kételkedés nem jó dolog az Isten országának a működésében. Nem jó dolog. Nem legtöbbször, vagy néha meg lesz neked, hanem *minden alkalommal* meg leszel neked, ha hiszel, és nem kételkedsz.

Jakab 1/5 Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik néki.

6. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén...

Megint itt a kételkedés. A kételkedés azt jelenti, hogy kettő dolog között *vacillálsz*. Látjátok milyen gyönyörű a magyar nyelv. Kételkedés, két dolog. Nem vagyok biztos egyben. Nem vagyok biztos, hogy ha szólok a lázhoz, az lemegy, ezért odakészítem mindjárt az Algopyrint is. Ez kételkedés ugye?

Ha nem vagyok biztos benne, hogy amiért imádkoztam, azt megkapom, akkor keresek egy *másik utat* is. Bebiztosítom magam, kétségek között vagyok, legalább két dolog között vacillálok. Ezt jelenti a kételkedés.

Biztos vagyok Isten Igéjében? Nem. Hitben vagyok? Nem. *Kételkedésben* vagyok. Vagy egyik, vagy a másik. Ha ez nem működik, akkor ott van a másik megoldás. Ha nem hozza be az Úr a pénzt a házámba, akkor holnap elmegyek, és kölcsön kérek a szomszédától. Ha mind a *két dolog* ott van a szívedben, akkor a *hit nincs* ott, hanem a kételkedés van ott, vacillálsz, kételméjű vagy, két vagy háromféle *alternatívában* gondolkodsz.

Nagyon sokszor beszélt Sanders pásztor arról, ha valaki egy gyógyulást kér, tehát betegség próbájában van, akkor vagy az *Ige* mellett tegye le a voksát, vagy az *orvos* mellett, vagy a természetgyógyásza mellett tegye le a voksát.

De az az ember, aki ide-oda *kapkod*, innen is egy kicsit, imádkozzatok is értem, de azért elmegyek az orvoshoz, meg is operáltatom magam, mert holnap még a füves asszonyhoz is elmegyek, hátha van valami csodaszere. Mit kap az ilyen ember? Semmit!

Azt mondja az Ige, hogy a *kételkedő nem kap semmit*, mert aki kételkedik, nem kap semmit. Aki kételkedik, aki kételméjű, aki több lehetőség között vacillál, nem kap semmit. Így folytatja itt az Ige:

... mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.

7. ?Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;

8. A kételkedő, a minden útjában állhatatlan ember.

Azért mondom lassan, mert mi mindig figyelünk arra, ha nem nyer megválaszolást az imánk, vagy nem mozdul el a hegy az életemből, hogy *hol hibáztam* el? Én bennem mindig bennem volt az, hogy *szeretetlenben járni*, megbocsátani.

Ezt már tudjuk kívülről, hogy rögtön keresek valamit, ami *akadály*. De az, hogy kétségek vannak a szívemben, hogy én *kételkedek* abban, nincs ott az a bizonyosság, hogy ez az én utam, ezen kell járnom, akkor *nem kaphatom meg* az Úrtól, azt írja itt az Ige.

Én azt mondtam a gyülekezetemben, amikor erről tanítottam a drága szenteknek, hogy ha *nem vagy biztos* a hitedben, akkor vedd be a gyógyszeredet, mert meg fogsz halni, nem lehet játszani ezzel.

Biztosnak kell lenni, az Igében való *hitedben meg kell állni*. Ha kétségek vannak benned, akkor válaszsd azt az utat, ha az orvosokban bízol jobban. Mert nem tudsz mást csinálni. De

az, hogy most eljátszom azt, hogy hitben vagyok, de a szívem mélyén ott van, hogy mi lesz, ha rosszul leszek? Ne csináld, mert az ördög hozza, és tényleg rosszul leszel.

Tehát a *hitedről* meg kell, hogy *győződj*. A kételkedő tehát azt jelenti, hogy két dolog között vacillálsz, a kettőből neked *egy*et kell választani. Nagyon sokan mondják erre, hogy igen-igen, én imádkoztam, de ez az ima, mégsem úgy működött számomra.

Amikor elolvasod az Igét, azzal a problémával kapcsolatban, ami neked gondot okoz, és a végére odateszed a 'de' szócskát, akkor már ott van a *kételkedés* a szívedben. Akkor már nem az *Ige* az elsődleges. Mondjuk el együtt az **I. Péter 2/24** igeverset. Tudjátok kívülről:

Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk, akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Van ott 'de'? Mi van utána? Pont! Az Igének itt van vége: Akinek sebeivel gyógyultatok meg! Nincs az, hogy *de, talán, majd* holnap, ha így, ha úgy. Az Ige eddig szól, a *pont* olyan, mint egy stoptábla. Sokan átmennek a stoptáblán, és összetörik magukat. Az Ige eddig szól, és nem tovább. Nézzük a másik Igét, a **Filippi 4/19**-et. Szerintem ezt is tudja mindenki kívülről:

Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteiket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban.

Ha, néha, talán? Pont! Itt is pont van. Nem néha, nem talán, nem esetleg, nem remélem, hanem be fogja *tölteni*. Stop. Ennyit mond Isten Igéje, és Isten *Igéje az igazság*. Meg kell állnunk ott, ahol az Ige is megáll.

Gyakorlatoznunk kell ezt. Tehát amit eddig szerettem volna, hogy a szívetekben gyökeret verjen, igenis minden teremtett dolog a földön *hall*, engedelmeskedik a *hit szavának*. Hall, ahogy a fügefa hall, a fájdalom hall, a daganat, a pénz, egy helyzet, mert *hang alapján lett teremtve*. Tehát minden hall.

A másik a *kételkedés*, ami azt jelenti, hogy két dolog között vacillálok, vagy még három között is. Nem vagyok biztos. Ha kételkedés van, *nincs hit*, és ne higgye az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól. Tehát, ha kételkedés van a szívedben, nem kapod meg a választ.

Menjünk tovább, az *aggodalmakra*. Nyissuk ki a Bibliánkat, és megnézzük a következő Igét. Mondhatni, hogy ez az Úr Jézus *parancsolata* az aggodalommal kapcsolatban.

Filippi 4/6 Semmi felől ne aggódjatok, /Ki mondta ezt? Jézus!/ hanem imádságokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Egy másik fordítás azt mondja, hogy: *ne legyen benned semmi aggodalom*.

Nem azt mondja az Ige, hogy próbálj meg ne aggódni? Nem, mert akkor megadná neked a lehetőséget, hogy esetleg nem sikerül nem aggodalmaskodni. Határozott *utasítás*: semmi felől ne aggódjunk!

És azt mondom, hogy hát a gyermekeim felől sem? A felől sem. A pénzem felől sem? A felől sem, az édesanyám felől sem? A felől sem. A munkám felől sem? A felől sem. Az ország felől sem? Izrael felől sem? A semmi, az semmi. Azt mondja itt az Ige, hogy semmi felől ne aggódjatok.

Amikor azt mondjuk, hogy *ne kételkedj*, akkor azt is mondjuk, hogy *ne aggodalmaskodj*. Ne aggodalmaskodj, mert aki kételkedik, az aggodalmaskodik, hogy *nem fog működni* az egyik dolog. Nem működik az Ige, nem működik a kézrátétel, nem működik számomra az ördög megkötözése, nem működik a közös akaratú ima.

Ha kételkedem, már *aggódom*, hogy mi lesz akkor, ha bekövetkezik valami más? Mert ha aggodalmaskodunk, *megnyílunk* a kétségeknek, és már *nem kaphatunk* semmit az Úrtól. Mit mondott Jézus? *Semmi felől* ne aggódjatok! Mondjuk ki valamennyien: semmi felől ne aggódjatok!

Történhet-e olyan helyzet az életünkben, lehet-e olyan súlyos helyzet, amikor szabad aggódni? Én nem találtam olyan Igét, amiben azt mondta Jézus, hogy semmi felől ne aggódj, kivéve, ha halálos beteg vagy, kivéve, ha a gyermekedről van szó?

Tehát az Úr tudta, hogy mi képesek vagyunk rá, és drága testvéreim, ha hiszitek, ha nem, ez egy *parancsolat*! Nem kérés, hogy próbálj meg ne aggódni. Ez egy parancsolat: Semmi felől ne aggódjatok!

Mégpedig az egyik *leggyakrabban megsértett* parancsolata az Újszövetségnek. Nem is gondolunk rá, annyiszor megsértjük ezt a parancsolatot. Már vigyázunk a szeretetre, már vigyázunk a szánkra, és az *aggódásunkkal* viszont *kilopjuk az áldásokból* magunkat.

Van erre több példa is, és nagyon sokan *kudarcot* vallottak az életükben, a hit megvallásokban, mert az *aggodalmaskodás meglopta* őket. Ne csodálkozzunk ezen, hiszen ez nálunk Magyarországon is, ebben a népcsoportban, ahol élünk, ez egy tradíció.

Ezt elvárják tőlünk, erre neveltek minket, hogy az anyák aggódjanak a gyermekükért, az apák aggódjanak, hogy fent tudják tartani a családjukat. Hogy aggódjál a munkahelyedért, aggódjál az ország gazdasági helyzetéért. Nem is vagy becsületes gyermeke a szülőknek, ha nem aggodalmaskodsz értük.

Hát milyen ember ez, az édesanyját bevitték a kórházba, és ez nem aggodalmaskodik? Erre neveltek, erre kaptuk a példát, hogy ha történik valami rossz, jön egy hegy, egy probléma, akkor a rendes ember aggódik a másikért, mert ha nem aggódik, akkor nem is szereti, ha nem aggódik, akkor nem is számít neki, hogy mi történik vele.

Ha nem figyelünk oda, hogy mi is erre tanítjuk a gyermekeinket. Erre adunk rossz példát nekik, mi is az aggodalmaskodásunkkal, ahogy a szüleinktől láttuk, hogy illik aggodalmaskodni, hogy jaj mi lesz akkor, odaért-e apád időben? Megjön-e az a pénz holnapra? Miből fogjuk ezt kifizetni? Ezt láttuk egész életünkben. Természetesnek vettük.

És akkor most jön itt az Ige, és jön az Úr Jézus Krisztus, és ad egy parancsolatot nekünk, hogy: *Ne aggodalmaskodj semmi felől!* Hát drága testvéreim, ez engem egy kicsit megdöbbsentet, hogy erre nagyon oda kell figyelni, ez nem mindegy.

Mondjuk ki: *nem aggodalmaskodom, soha nem aggodalmaskodom, semmi felől. Így lesz a valóságban is.*

Ez komoly *hitben járást* igényel, nagyon komolyan meg kell bíznod abban, aki az ígéretet tette, meg kell bízni az Úrban. El kell dönteni, hogy mi az, amiben hiszel. Mit mond a legelső sora az Igének, amit ma olvastam? Legyen hitetek *Istenben!* Miben hiszel? Istenben! Kiben hiszel? Istenben! Miben hiszel? Az Igéjében, és Istenben.

Tehát el kell *döntenem* magamban, hogy az életem minden dolgában, *kiben hiszek?* Istenben! Miben hiszek, miben állok meg? Az Ő szent *Igéjében.* Amikor Jézust megkísértette az ördög, mit mondott? Ó, nálunk a rabbi ezt nem így tanítja, a mi gyülekezetünkben, ez nem így szokás. Azt mondta, meg van írva, az *Igével válaszolt.* Ezt hitte, és tudta.

A Máté 6/25-27-ig szintén az aggodalmaskodásról szól itt Jézus, nagyon határozott *utasítást* ad. A Bővített fordítás alapján olvasom.

Máté 6/25-27 Mondom nektek, ne aggódjatok a mindennapi élet felől, hogy van-e elegendő ételetek, italotok, ruházatotok. Nem többet foglal-e magába az élet, mint az öltözetet? Nézzétek meg a madarakat, nekik nem kell vetniük, és aratniuk, a csűrbe betakarítaniuk, azért, mert a ti mennyei Atyátok eteti őket, és ti sokkal drágábbak vagytok azoknál.

Képes-e a ti aggodalmaskodásotok megnövelni a ti termeteteket akár egy arasszal?

Ebben a bővített fordításban az van, hogy **képes-e a ti aggodalmaskodásotok egy pillanatnyival is meghosszabbítani az életeteket?**

Képes-e az aggodalmunk egy pillanattal is meghosszabbítani az életünket? Mi a véleményetek? Nem! Mert ki az, aki még fél évet *hozzáaggódott* az életéhez? Működik ez a dolog? Nem.

Tehát itt azt mondja, hogy az aggodalmaskodással a termetedet sem növelheted meg egy arasszal, egy hajad szálát nem tudsz fehérről feketére változtatni aggodalmaskodással. Az életedet egy másodperccel nem tudod meghosszabbítani az aggodalmaskodással. Milyen tehát az aggodalmaskodás? Milyen érzés? Rossz, *káros.*

Az aggodalmaskodás, tudjátok, hogy mit tesz? Gyomorfekélyt okoz, szív infarktust hoz, depressziót hoz, tehát kimondhatom nyugodtan, hogy az aggodalmaskodás csak *negatív* irányba működik, pozitív irányba, soha.

Nem sikerült még soha egy ruhát beaggódni a szekrényedbe. Melyik apa az, amelyiknek a pénztárcáját sikerült feltöltenie aggodalmaskodással? Melyik anya, aki leaggodalmaskodta a gyermeke lázát? Nem működik.

Drága testvéreim, meg kell értenetek a szívetekben, hogy az aggodalmaskodás rossz, egy negatív érzés, ami *csak negatív* irányba működik. *Kárt okoz* nekem, nem viszi előbbre a hegyet, a problémát, de *megakadályozza*, hogy Isten Igéje elvégezze azt, amiért küldte. Mert ha kételkedem, és aggodalmaskodom, ne higgye az ilyen ember, hogy kaphat valamit.

Tehát, ha elkezdek aggodalmaskodni, akkor már az *Ige sem működik* számomra, mert nem kapok választ. Amellett, hogy *magamat* teszem tönkre, nem fogok tudni előbbre jutni ebben. Most erre azt fogjátok mondani, hogy – igen, ezt nagyon könnyű mondani. Nagyon könnyű innen a szószékről kijelenteni, de próbáld meg, amikor kapsz egy ilyen, vagy olyan hírt, összeugrik a gyomrod, és akkor mit csinálsz?

Drága testvéreim, az aggodalom nem működik. Mondjuk ezt ki most mindannyian: *Az aggodalom nem működik! Az aggodalom nem hasznos. Az aggodalom csak negatív irányba működik. Miért tesszük akkor mi mégis? Mert erre tanítottak, neveltek bennünket.*

Tudomásul kell vennünk, hogy az aggodalom mindig csak *rosszabbá* teszi a helyzetet. Mert az Isten Igéjébe vetett *hitünket tönkreteszi*, mert nem vagy hitben. Hiába gyakorlod bármelyik módját a Jézustól neked adott hatalomnak, nem fog működni, ha aggodalmaskodsz, és kétségeid vannak. Itt le van írva fehéren, feketén az Igében.

Hogyan lehetne aggodalmak és *kétségek nélkül* élni? Itt a 32-es Igében azt mondja: Ne legyetek olyanok, mint a pogányok, akik mélyen aggodalmaskodtak ezek felől a dolgok felől. Vannak keresztények, akik úgy viselkednek, mintha ‘szentebbek’ lennének másoknál.

Idézőjelbe mondom a szenteket, mert ilyen szenteskedésre gondolok. S ha valaki elszív egy cigarettát, vagy megiszik egy sört, akkor azt már a bűnösök-bűnösének mondják, pedig higgyétek el drága testvéreim, hogy nem ez a helyes világi viselkedés.

Az aggodalmaskodás, és a *szellemi* dolgok sokkal *nagyobb bűnök*. Az aggodalmaskodás bűn. Mert azt mondja a Róma levélben, hogy *ami nem hitből van, bűn az*. És az aggodalmaskodás egyáltalán nem hitből van. És Jézus *parancsolata ellenére* tesszük, mikor aggodalmaskodunk.

Akik nem üdvözültek, akik nem ismerik az Úr Jézus Krisztust, azok nyugodtan aggodalmaskodjanak, ha ők úgy gondolják, hogy ezzel fogják az életüket megoldani. Bennük van a kételkedés és az aggodalom.

De amikor az előző Igében is Jézus *háromszor* mondja ki, hogy *ne aggodalmaskodjatok* az ételek, italok felől. Ne aggodalmaskodjatok a ruházatok felől. Ne aggodalmaskodjatok! És a 34-es Igében azt mondja, hogy *ne aggodalmaskodjatok* a holnap felől, mert a Bővített fordítás szerint:

Máté 6/34 Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd gondoskodik a magáról. A mai dolgokkal foglalkozzatok, mert meg van minden napnak a maga baja, a maga dolga.

Amivel foglalkozz, a *mai teendő* éppen elég számodra. És itt harmadszor mondja, hogy ne aggodalmaskodj a holnap felől. Azt mondja egyik drága testvérem a gyülekezetben, hogy ő egyfolytában attól retteg, hogy mi lesz, ha meghal a férje, és ő egyedül marad?

Kérdeztem tőle, hogy drága testvérem, te tudod, hogy holnap reggel felébredsz? Nem. Akkor miért aggodalmaskodsz te, és félsz attól, hogy majd, ha egyszer bekövetkezik, hogy a férjem meghal, és egyedül maradok? Mondtam neki, hogy örülj a férjednek, hogy ma reggel is felébredt, meg te is, és *szerezd*, és ne keserítsd meg minden pillanatát.

Ennyit tehetsz, és *tedd le az aggodalmaidat*, mert nem tudhatjuk, hogy mit hoz a holnap, elég a mai napnak a mai gondja. Foglalkozzunk, és oldjuk meg a *mai* dolgunkat. Köszönjük meg Istennek, hiszen a következő lélegzetvétel is tőle függ, a következő szívdobbanásodat is Ő adja.

Miért megyünk előre, hogy jaj mi lesz a jövő hónapban, miből fogom kifizetni a számláimat, mi a karácsonnyal, mi lesz ezzel az országgal? Van, aki imád aggodalmaskodni. Drága testvéreim, aki nincs hitben, az nem kaphat az Úrtól semmit. Ez nagyon fontos, hogy a szívetekben ott legyen, és ez semmi más, mint egy *elhatározás* kérdése.

Amikor én erről tanításokat hallgattam, és olvastam, akkor megbeszéltük odahaza a családdal, hogy nem aggodalmaskodunk. Ebben a házban, *nem aggodalmaskodunk*, ebben a kocsiiban nem aggodalmaskodunk, ebben a gyülekezetben nem aggodalmaskodunk, mert mi *hiszünk* a nekünk tett *ígéretben*, és megállunk Isten Igéjén.

Tehát próbáld meg! Azért mondom most, hogy próbáld meg, képes vagy rá, mert már tudod, hogy az *aggodalom árt*. Az aggodalom negatív irányba viszi a dolgokat, a kétség negatív irányba viszi a dolgaidat. És nem tudsz egyidejűleg *hitben* is lenni, meg *aggodalomban* is. Nem tudsz hitben is lenni, és aggodalomban is egyszerre, nem tudsz hitben lenni és kételkedésben lenni egyszerre.

És majdnem minden Ige az *ígéret*ről azt mondja, hogy *kérje hittel*, semmit sem kételkedvén. Ha hiszel, *minden lehetséges annak, aki hisz!* Tehát a hit mindig ott kell, hogy legyen, és akkor tudsz megállni a hiteden, Isten Igéjén, ha *eldöntöd* magadban, hogy az aggodalmaskodás rossz, az aggodalmaskodás káros, az aggodalmaskodás nem használ nekem, és nem viszi előbbre a dolgaimat. Akarattal tedd le.

Nem tudjuk azt megtenni, hogy az elménkbe ne jöjjenek ezek a *gondolatok*. Mindig jön, hozza az ördög a félelmeket, hozza a megpróbáltatásokat, és hozza az aggodalmakat. Van mit tenned ilyenkor. Vedd elő az Igét, csendesedj el, keresd ki az Igét, ülj le és imádkozz.

Ha valakiért úgy gondolod, hogy aggódnod kell, mert máskor aggódni szoktál érte, akkor most *imádkozz* érte. Valld meg a helyzet felett, vagy felette Isten Igéjét. Olvasd el ötször, hatszor, legyen a szemed előtt, halld a füleddel, mondd ki, vedd elő az imakönyvet, imádkozz nyelveken.

És azt mondja az Ige, hogy: ejtsél foglyul minden gondolatot [vizsgáld meg minden gondolatot, hogy az az Igével megegyező-e], hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak. (2Kor. 10,5) Takarodjon minden *rossz gondolat!* Úgy lesz az én életben, ahogy *meg van írva!* El kell kapni azt a helytelen gondolatot, és el kell zavarni. Tenni kell vele valamit, tudunk tenni, gyakorolni kell ezt.

Még egy nagyon fontos dolog ezzel kapcsolatban, ami a szívemet megdobogtatta, ez pedig a *magvető* példázatával kapcsolatos. Máté 13-ban vagyunk. Tudjátok, hogy a magvető az Igét veti. És Jézus, amikor elmondta a magvető példázatát, akkor magyarázatot kértek rá a tanítványok. És elmondta, hogy ami az útszélre esett, ami ide esett, ami odaesett azzal mi történt. Nézzük a ...

Máté 13/22 Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.

Nézzük meg egy Bővített fordítás szerint:

Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, be is fogadja, de ennek az életnek az aggodalmait, és a gazdagságnak a megtévesztése elfojtja azt, és gyümölcstelenné teszi.

Drága Testvéreim az aggodalom nem csak *káros*, nem csak negatív, hanem elfojtja, *megfojtja az Igét*. Isten miért küldi az Igéjét a szívedbe? Hogy *áldást hozzon* neked, hogy elvégezze azt, amiért küldte. De, ha ott az aggodalom, megfogja és elfojtja az Igét, *nem tud gyümölcsöt teremni* az életedben.

Mert az aggodalom, e *világnak gondjai* miatti aggodalmad elfojtja az Igét. Az Ige Jézus. *Elfojtja Jézust* az életedben. Az aggodalom *káros*, az aggodalom *rossz*. *Parancsolata* van rá Jézusnak, hogy *ne* aggodalmaskodjatok!

És lehetséges-e az, hogy nem tudtam azt, hogy az aggodalmaskodással az Ige nem tudja megteremni a gyümölcsöt, a harmincszor, hatvanszor, százszor annyit az életben, mert elfojtja az én aggodalmaskodásom az Igét, úgy, mint azt a magot, amely a tövisek közé esik.

Megdöbbenő számunkra, hogy az aggodalom ennyi *kárt* okozhat nekünk. Pedig azt mondja az Írás nekünk, hogy a menny, és a föld elmúlnak, de az Ige megmarad. Én mikor ezekről az igazságokról a szívemben megértést kaptam, akkor azt mondtam, hogy én gyűlölöm az aggodalmat.

Nem az aggodalmaskodó embereket, az aggodalmat gyűlölöm. Gyűlölöm a betegséget, nem a beteg embereket. Gyűlölöm a szegénységet, nem a szegény embereket. Gyűlölöm az aggodalmaskodást, és minden erőmmel, és minden eszközzel azon leszek, hogy *kiirtsam* az életemből.

Nehogy én is erre mutassak rossz példát a gyermekeimnek, hogy jaj mennyire aggódom, még nyolcszor felhívlak ma, hogy, hogy vagy édes fiam, most már kettővel lejjebb, vagy feljebb ment az a láz?

Nem aggodalmaskodom. Megteszem, hogy *imádkozom*, leteszem az *Úr kezébe*, és hiszek, hitben maradok. Ha *hitben* maradsz, az *Ige működni* fog az életedben. Ilyenkor szólni kell az Úrhoz, hogy Uram, *minden gondomat* rád vetem, mert neked gondod van rám. Az Igét nem engedjük elfojtani a szívünkben.

Az Úr Jézus szolgálatából nézünk néhány példát, Jézus, mikor a tanítványaival a *tavon hajózott*, és már félig volt vízzel a csónak, ő meg ott szundikált hátul a csónakban, csupa víz volt minden, rettegtek és féltek a tanítványok, aggodalmaskodtak.

Azt mondta nekik Jézus, miért vagytok tele félelemmel? Itt vagyok veletek. Jézus velük volt a csónakban, és mégis aggodalmaskodtak, tehát ez egy emberi tulajdonság. Azt kérdezte tőlük, hogy miért vagytok teljesek félelemmel?

Mit mondott Péternek, amikor a *vízen járt*, és levette Jézusról a szemét és süllyedni kezdett. Te *kicsinyhitű*, miért kételkedtél, miért aggodalmaskodtál te is? Nem bíztaál bennem, hát én nyújtottam feléd a kezem. Nagyon fontos, és nagyon érdekes dolog, hogy *le tudjuk tenni* az aggodalmainkat.

Egy példát tudok nektek elmondani, amikor az első unokám született, nem akart enni, édesanyja már nagyon fáradt volt. Kétpercenként sírt a gyermek, sírt a mama, az első babánál gyakorlatlan az ember. A teljes kimerülés határán volt már az anyuka, és akkor elmentem hozzájuk, és mondtam neki, hogy add nekem ide a gyermeket. Ideadta, és mondtam neki, hogy te most menj a szobádba, és pihenj.

Bement a szobájába, a szülés óta nem tudott végig aludni egy órát sem, és akkor négy órát átaludt. Mikor kijött, mondtam neki, hogy olyan nagyot aludtál. És azt mondta, hogy hát *odaadtam* neked a picit. Drága testvéreim ez az, amikor *megbízunk* valakiben. Ő olyan nyugodtan aludt, mert tudta, hogy a baba *jó kezekben* van.

És ugyanígy vannak a kismamák, amikor megjön a nagymama és átveszi a babát, akkor az anyuka végre elalszik, mert minden *meg van oldva*. Nem történhet semmi baj a babával, mert ott a mama. Tehát ez az érzés, ez a *nyugalom* kell, hogy eltöltse a mi szívünket.

A mennyei Atya itt van, nekünk is van egy ilyen *gondoskodó Atyánk*. Aki azt mondja, hogy add ide, add nekem a problémáidat, ne aggódalmaskodj. Tedd már le végre az én kezembe, és menj aludni, és nyugodj meg és pihenj. Azért vagyok itt, *add át nekem* a gondodat, de tedd le hittel, ne úgy, hogy fogod a másik végét.

Ha most az én menyem ötpercenként kirohangált volna a szobából, nyugodt lett volna abban, hogy én vigyázok az ő babájára? Nem lett volna nyugodt, de ő olyan biztos volt abban, hogy jó helyen van a gyermek. Ahogy mi biztosak lehetünk, ha át merjük végre adni a szívünkben Istennek a gondunkat, és azt mondjuk: Uram, a *tiéd*, és most elmegyek aludni!

Egy világi történetet szeretnék most nektek elmondani egy regényből. Egy nagyon kedves történetem, az *Ízek, imák, szerelmek* c. könyv, amit én olvastam, moziban nem láttam, Julia Roberts játszotta a főszerepet, egy harminc-negyven körüli hölgyről szól, akinek válságban van a házassága. És ez a hölgy kétségek között van, hogy van Isten, vagy nincs? Erről szól igazából, hogy van valaki odafent, vagy nincs?

És egy nagy veszekedés után a férjével, amikor majdnem tettelegességre került sor, bemegy a fürdőszobába, és két-három óráig zokog a földön, és azt mondja, hogy ha vagy Isten ott fent, akkor mond meg, hogy elváljak, vagy ne váljak? Mondd meg, mit tegyek?

Azt mondja, hogy elcsendesedett, és akkor hallott egy halk hangot, *Líz, menj el aludni!* Erre azt mondja a hölgy, hogy ha azt mondta volna, hogy váljak el, nem hittem volna, hogy van Isten, ha azt mondta volna, hogy ne váljak el, akkor sem hittem volna benne. De mivel a *legértelmesebb tanácsot* adta egy átböngött éjszaka után, hogy *Líz, menj végre aludni*, azt hiszem, van ott fent valaki, aki *gondot visel rólam*, mert a *legjobb tanácsot* adta nekem.

Bocsássatok meg ezért, de én szerettem ezt a történetet, mert valakit meggyőzött arról, hogy nem mindig eget-földet, rengető dolgokat kell várnunk az Úrtól, *merjük rábízni*, és menjünk aludni. *Tegyük le a gondjainkat*, a problémáinkat, a hegyet az Úr elé, adjuk át neki, itt áll, hogy itt vagyok, teértem vagyok, nagyon szeretlek.

Aki az Ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem Őt mindnyájunkért odaadta, miért ne ajándékozna vele együtt mindent nekünk, azt mondja az Ige. Drága testvéreim, mit kérhetnénk tőle, ami ennél nagyobb?

De ha mi *nem engedjük el* a problémáink végét, vagy *meg akarjuk mondani* Istennek, hogy hogyan oldja azt meg, akkor valójában nem adtuk át azt. Akkor aggodalmaskodunk, és tudjuk, hogy az aggodalmaskodás rossz, ártalmas.

Ő pedig itt van, rád vár, hogy átvegye tőled a gondjaidat, és ha most a szívedbe úgy érzed, az Ige elvégezte ezt a munkát, képes vagy letenni, akkor egy megvallást tegyünk együtt. Álljatok fel:

Drága Mennyei Atyám, bocsáss meg nekem, hogy kételkedtem, hogy félttem, és aggodalmaskodtam. Tudom, hogy olyan Istennel, mint te, nincs kifogás az aggodalomra és a félelemre. Engedelmeskedem a te Igédnek, én hozzád tartozom, benned bízom, a te mindenható kezében vagyok, minden gondomat rád vetem, minden félelmemet elengedem magamtól. Kérlek, te viselj gondot róla. Ettől kezdve a tiéd, és nem az enyém. Köszönöm Uram! Ámen!

Aki először van itt ma közöttünk, köszöntjük őt az Úr Jézus szeretetével. Hiszem, hogy ami ma idehozott, azt meg fogod kapni, *betölti* az Úr a szükségedet.

A Róma levélben azt mondja Isten Igéje, hogy ha a te szívedben *hiszed*, hogy Jézus Istennek Fia, és feltámadt a halálból, és a száddal ezt *kimondod*, üdvözülsz. Ezt mi imádságban tesszük meg minden alkalommal, és mindkét dolognak működnie kell. Ott kell lenni a hitnek a szívedben, mert láttad, hogy *hit nélkül nem működik* semmi Isten országában.

Hit nélkül hiába mondod el, a szomszédaid legfeljebb azt fogják mondani, hogy milyen szép hangod van, de nem történik veled semmi. De ha a hit ott van a szívedben, akkor mond el velünk együtt most ezt az imádságot, és utána dicséretet fogunk énekelni.

Kérem a gyülekezetet, hogy álljon fel és mondjuk együtt: *Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Gyógyítóm. Megvallom, hogy Jézus az én életem Ura, Jézus az én Megváltóm, Jézus az én Gyógyítóm, Jézus az én Szabadítóm. Én meg vagyok váltva, Jézus vére által, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban, az Ő szent vére megtisztított minden bűntől, és ez örökre szól. Köszönöm Uram az életemet, köszönöm a megváltásomat, köszönöm a gyógyulásomat, köszönöm a szabadulásomat, köszönöm, hogy minden szükségemet betöltöd, tiéd minden dicsőség és minden hála. Ámen!*

Dicsőség az Úrnak!

A függőleges vonallal jelölt részek más fordításból származnak.